

imødekomme de fremsatte Ønsker om at give en udvidet Adgang til Brug af Folkekirken Kirker ud over det særlige Tilfælde, Lovforslaget tager Sigte paa. Der har i Udvalget været fremsat forskellige Forslag herom, men det har ikke været muligt at samle et Flertal om noget af disse. Udvalget delte sig derefter i forskellige Mindretal.

Det socialdemokratiske Mindretal fandt det fremsatte Lovforslag bedst egnet til at løse Spørgsmaalet om Fri-menighedspræst Rørdams Adgang til Brug af Folkekirken Kirker og indstillede derfor Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, men Mindretallet sluttede sig i øvrigt til den fremsatte Tanke om Ønskeligheden af at finde en almindelig Ordning.

Et andet Mindretal, bestaaende af 4 Venstre-Medlemmer (Grønæk, J. Jacobsen, N. Johan Laursen og Moltesen), udtalte, at det „kan i og for sig billige, at der ved Lov gives Adgang til en øget Brug af Folkekirken Kirker, end det er tilladt i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922, men det kan ikke stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form, bl. a. fordi dette kun omfatter en enkelt Præst og kun tager Hensyn til de ejendommelige kirkelige Forhold i en enkelt Egn. Mindretallet har fremsat Forslag til en Ændring af den nævnte Lov af 30. Juni 1922, hvorved Menighedsraad sammen med Biskoppen kunde faa Ret til at give Tilladelse til en udvidet Brug af Folkekirken Kirker, men det er ikke lykkedes at finde tilstrækkelig Tilslutning. Mindretallet maa mene, at det maa kunne lykkes at finde en Vej frem, hvorved Formaalet, den udvidede Brug af Kirkebygninger, kan naas uden at vedtage et Forslag af en saa personlig Karakter som det foreliggende. Mindretallet har ikke opgivet Haabet om, at der kan findes en Form for et Lovforslag, der kan finde fornøden Tilslutning, og det mener, at Arbejdet i den Retning vil have bedst Udsigt til at lykkes, om man udsætter Lovgivning om Kirkers Brug, indtil Forholdene ligger klarere for end i Øjeblikket. Da det imidlertid ikke er lykkedes at faa Sagen i sin Helhed udsat, anbefaler Mindretallet at stemme mod saavel Hovedforslaget som det af et andet Mindretal stillede Ændringsforslag (se nedenfor), der gaar videre, end nærværende Mindretal kan give sin Tilslutning.“

Et tredje Mindretal (J. Oskar Andersen og A. C. D. Petersen) indstillede Lovforslaget til Forkastelse og motiverede dette i en udførlig Udtalelse, der indledes saaledes: „Aldeles bortset fra Mindretallets Uvillie mod en Lovgivning, der skaber en Særstilling eller endog en monopoliseret Særret for Enkeltmand, og dets afgjorte Tvivl om, hvorvidt der foreligger særlig Grund til, naar man vil skride til udvidet Lovgivning vedrørende Dissenters-Samfunds Brug af Folke-